

SPUIGAT

april 2026

Antigua Sailingweek
Havenmanager
North Sea Regatta

Officieel cluborgaan van Watersportvereniging Jachtclub Scheveningen

Bezoek onze winkel in Scheveningen

VROLIJK
watersport

- Pilots en Boeken
- Kleding
- Onderhoud
- Dekuitrusting
- Touw
- Veiligheid

- Navigatie
- Elektronica

We zijn geopend van maandag t/m zaterdag

Ruime winkel
Groot assortiment
Parkeerplaats voor de deur
Snel besteld via vrolijk.nl

Visafslagweg 1 (hal 18-20) • 2583 DM Scheveningen • 070 416 82 82 • info@vrolijk.nl

INHOUD

Iedere uitgave

- 4 Van de redactie
- 6 Eb en vloed van het bestuur

Artikelen

- 5 Havenmanager
- 8 Nieuwjaarsreceptie
- 10 Antigua Sailingweek
- 14 Steigerpraat
- 16 Interview Daniel van Wijk
- 18 Ijskegels
- 20 Clubboten
- 22 Atoomcup
- 24 North Sea Regatta
- 26 Van de Roeiers
- 26 Van de Viscommissie
- 28 CheckMATE
- 30 De boot van...
- 32 Matchless
- 34 Even voorstellen... Karin Tiktak
- 34 Van de Roeiers
- 37 Even voorstellen... Koert Liekelema

Colofon

Jaargang 2026

'Spuigat' is een uitgave van Jachtclub Scheveningen en is gratis verkrijgbaar voor alle leden. Het blad verschijnt vier keer per jaar als clubblad. De uitgave van dit blad is mede mogelijk gemaakt door de adverteerders.

Redactie: Monique Eggink, Alexander Heemskerk, Aly Anink-Van Driel, Caroline Jockin-Hoogslag

Fotografie: Aly Anink-van Driel, Laurens Morel, Sander van der Borch, Twirre Boogaard en vele andere, waarvoor veel dank!

Voorpagina: Tinkabel
Foto: Olav Gribnau

Advertentieopgave: info@jachtclub.com

Opmaak: Alexander Heemskerk- www.lexgv.nl

Sluitingsdatum kopij volgende nummer:
20 augustus 2026
Kopij aanleveren?
spuigat@jachtclubscheveningen.com

Jachtclub Scheveningen
Hellingweg 98
2583 WH Den Haag / Scheveningen

tel: 070-3520017
fax: 070-3506260

Internet: www.jachtclubscheveningen.com
e-mail: info@jachtclubscheveningen.com (algemeen)

360|advocaten

ALTIJD DE JUISTE KOERS

Specialisten in
Arbeids- en Ondernemingsrecht

360|advocaten T. +31 8 88 36 00 00
Koninginnegracht 19 F. +31 8 48 77 36 05
2514 AB 's Gravenhage info@360advocaten.nl

360advocaten.nl

Beste Leden,

Bijna een jaar geleden hebben we onze bakens, onze woonplek, verruild van Utrecht naar het Seinpostduin en kunnen we voortdurend genieten van alles dat het strand en de zee ons laten zien: zeilers, roeiers, vissers, surfers, zwemmers, wandelaars, (zee)hondjes en van alles dat fladdert en vliegt. Wat een geluk om hier te mogen wonen!

Deze uitgave van het Spuigat heeft onbedoeld als rode draad: je bakens verzetten en daar beter van worden.

Michel Dorsman heeft zijn zeilbootbakens verzet toen hij zijn Extra Djinn wisselde naar de ChecMATE. Opnieuw ontdekken, verbeteren en aanpakken heeft wéér mijlen verder gebracht. Olav Gibnao beschrijft hoe hij zijn Tinkabel, een Rival 34, van het IJsselmeer naar Scheveningen heeft verplaatst. Het uitdagendere vaarwater van de Noordzee heeft het zeilen voor hem op een hoger plan gebracht.

Boeiend voor de actievelingen op zee is het artikelje over Sir Francis Beaufort (1774) waarin beschreven wordt hoe deze Sir een classificatie heeft gemaakt waarmee waarneembare windeffecten beschreven konden worden: van 'calm', naar 'gently steady' naar 'storm'. En die laatste, de 'storm', had de vissers gedwongen om in 2022 hun (helaas laatste) wedstrijd af te lasten. Zou er nog iemand zijn die zijn bakens richting voorzitter van de viscommissie zou willen verzetten? Zou er na acht jaar een opvolger voor Henk gevonden worden? Wie durft deze uitdaging aan?

Diverse vacatures in de jachtclub zijn inmiddels mooi opgevuld: Daniel van Wijk (havenmanager), Karin Tiktak (bestuurslid coördinator vrijwilligers) en Koert Liekema (bestuurslid haven en clubgebouw) hebben hun bakens richting JCS verzet. Als het aan deze mensen ligt dan zullen zij nóg meer vrijwilligers mobiliseren en ondersteunen en hen bijstaan bij tal van gevarieerde activiteiten voor en door de leden. En dan liefst met een clubhuis dat zoveel mogelijk open is.

En soms moeten de bakens tot over de oceaan

verzet worden zoals te lezen is in het artikelje over deelname van een aantal JCS-leden aan zeilwedstrijden in de Caribbean. Als schipper en/of als bemanningslid. En niet alleen als wedstrijdzeiler, maar ook als wedstrijdleider zoals Peter en Aly Anink als lid van het Racemanagementteam. Peter en Aly hebben zo hele dierbare herinneringen aan de Golden Rock Regatta.

En dicht bij huis kan je als zeiler ook je bakens verzetten zoals Do Tettetoo heeft gedaan. Hij maakte van de Semper Per Avanti (een Saffier 33) als bemanningslid overstapje naar de Matchless. Met de bemanning behaalde hij een klinkende overwinning in de IJkegel 2026. Gefeliciteerd!

Over twee maanden zal Marcel ook zijn bakens verzetten om na twaalf jaar het voorzitterschap in te wisselen voor een andere rol binnen JCS. Wij zijn Marcel veel dank verschuldigd voor zijn tomeloze inzet, zijn enthousiasme en inspiratie. Wat gaat dit voor hem ruimte bieden op zijn harde schijf!

En zo zijn we nog niet klaar, zo wordt in andere artikelen beschreven dat 2026 nog veel meer in petto heeft voor de leden van JCS. De organisatie van de verschillende festiviteiten zoals de North Sea Regatta met het wereldkampioenschap Double Handed en roeiwedstrijden vanaf het strand. Wij verwelkomen de roeiers in het clubhuis, wellicht dat zeilers dan geïnspireerd worden en hun bakens verzetten door eens te gaan roeien.

Wij voorspellen een sportief waterseizoen met veel frisse wind, lekkere golven en heerlijke zon. In elk geval zal deze editie van het Spuigat alweer een lezenswaardig bewaarexemplaar worden en een mooie plek krijgen op ieders tijdschriftentafel.

Groetend vanaf het mooie Seinpostduin,

CaroGriel

April 2026

Wie doet wat?

Bestuur Jachtclub Scheveningen

Voorzitter: Marcel Schuttelaar
 Secretaris: Erik van de Linde
 Penningmeester: Vacant
 Bestuurslid communicatie: Anton van Schendel
 Bestuurslid vrijwilligers: Karin Tiktak
 Bestuurslid watersport: Robert Jockin
 Bestuurslid clubleven: vacant
 Bestuurslid waterrecreatie: vacant
 Bestuurslid haven: Koert Liekelema

Havenmeester: Fabian Buijs (06 - 532 93 137)
 Interim-Havenmanager: Paul den Hoed (06-44199373) tot 1 jan 2026
 Daniël van Wijk vanaf 1 jan 2026

Ereleden: Marie Bovenkamp
 Frans Sluyters
 Peter Anink
 Huib Hoogenraad
 Maarten van der Toorn
 Adriaan van Stolk

Commissies:

Ballotagecommissie
 Voorzitter: Job Kleijn
 Leden: Yvonne Bal, Frans van Capelle,
 Harry van Hemert

Geschillencommissie
 Voorzitter: Minus Tjeenk Willink,
 Ferry Spaans, Ysbrand Endt, Willem Keizer,
 Heleen Arps

Financiële commissie
 Voorzitter: Albert Dalmeijer
 Leden: George Westerkamp, Wytse Bouma,
 Ysbrand Endt, Jan Paul Vermeulen

Haven- en Toewijzingscommissie
 Voorzitter: vacant
 Leden: Jaap Barendregt, Martin Guittet, Nico Buijs,
 Leon Rodenburg,
 Maarten van der Toorn, Fabian Buijs,
 Paul den Hoed

Viscommissie
 Voorzitter: Romke Schuitema
 Leden: Henk Baarbé

Zeilcommissie
 Voorzitter: Frans van Cappelle
 Leden: Michel Molsberger, Radboud Crul, Tim Lemeer,
 Wim van Slooten, Erik van Houten,
 Robert Jockin, Erik Fuijkschot, Monique Eggink,
 Jin Hoeksema, Peter Anink

Evenementencommissie
 Voorzitter: Boris Gorkovoi
 Leden: Pieter-Jan Nijs, Anna Mosina, Martijn Croon,
 1 vacant

Clubboten Paisano commissie
 Voorzitter: Joop Schepers
 Leden: Ruud van Kats, Jos de Voogd, Jaap Barendregt,
 Gyorgy Gyory

Clubboten SB20
 Voorzitter: Martin Lossie
 Organisatie: Olivier Spree, Niels Groothuizen, Paul den Hoed

Toerzeil commissie
 Voorzitter: Josja Koormeef
 Leden: Lucas van Berkum, Robert Bruggink,
 Daniël Wiessing

Roeien
 Voorzitter: Peter Lindeman

Duiken
 Voorzitter: Bettina van Elk

Redactie clubblad het Spuigat
 Voorzitter: Monique Eggink, Alexander Heemskerck,
 Aly Anink-van Driel, Caroline Jockin-Hoogslag

Welkomstcomité
 Voorzitter: Erik van der Linde
 Leden: Karin Tiktak, Robert Bruggink

Voor het meest recente overzicht van de commissies zie:
www.jachtclubscheveningen.com/bestuur-commissies

Een frisse start

1 januari 2 graden windkracht 6 mooie dag om te starten in de jachthaven, Nieuwjaars duik afgelast evenals de Rummicup. Drink een bak koffie met Paul en besluit daarna mijn revanche te nemen op 5 januari. Laptop, sleutels en starten maar, met Paul als vraagbaak, de sfeer is goed en ik voel mij welkom, veel nieuwe gezichten die later ook de vaste gezichten blijken in de club. Wel even schakelen van Verhuisbedrijf naar jachthaven typische gevalletje out of the box eerder away from the box maar ik voel mij snel thuis.

Nieuwe baan en waar start je dan? Binnen een week een lijst met 120 onderwerpen waar ik iets van wil vinden, want was is normaal wat urgent en wat kan echt niet, een vliegende start, r eerst even uitvinden hoe de hazen lopen, commissies, leden, bestuur wat is de structuur en waar ontbreekt die. Dagen vliegen voorbij geholpen door Fabian, Paul, Koert, Annemiek en de vele leden blijken de hazen uiteenlopende routes te lopen, maar niets om je zorgen om te maken ze lopen zonder uitzondering warm voor de vereniging en dat is fijn en voelt goed.

Maar waar ben je dan mee bezig? Kun je, je afvragen en terecht want het is laagseizoen en de kachel lonkt meer dan de boot voor vele. Voor mij is overzicht belangrijk, wat speelt er, hoe werkt de administratie wat gaat goed, wat kan beter? Daar bijt ik mij eerst in vast, debiteuren beheer, factureren van de liggelden wat overigens voor veel hoofdpijn zorgt, het bestuur kent een aantal nieuwe leden en banken en instellingen zitten er bovenop om iedere wisseling te voorzien van een stroom aan papieren KVK, UBO voor de Bank, verzekering, Digidentity op zich geen bijzonder feit, wel als je zaken wil veranderen of aanpassen. Maar zoals verwacht lossen dit soort problemen

op door enige vasthoudendheid al kan ik mij voorstellen dat je als bestuur je wel een ster begint te voelen door de vraag van de vele handtekeningen.

En voor dat je het weet ben je alweer twee maanden verder en kijk je terug samen met Koert voor mij einde proeftijd en geen einde oefening, had ik overigens ook niet verwacht, de samenwerking is prettig.

Zie je resultaat? Zeker De verplichte NEN-keuring is geweest en alle punten zijn opgelost, alle brandblussers zijn gekeurd en/of vernieuwd, reddingsmiddelen zijn weer op orde, debiteuren zijn onder controle en openstaande administratieve zaken zo goed als opgelost. En ook de leden administratie is door de inzet van Monica weer goed op orde. Om in nautische termen te blijven we hebben schoonschip gemaakt.

Schoonschip zie je ook terug in het clubhuis waar nu met regelmaat onze glazenwasser ervoor zorgt dat wij alles scherp blijven zien.

En dat puntenlijstje? Dat blijft, ik vind het belangrijk dat zaken goed geregeld zijn voor Leden, Vrijwilligers en Personeel en daar zet ik

mij dagelijks voor in wij zorgen voor een leuke, gezellige en goed georganiseerde jachthaven waar iedereen welkom is en waar je, je thuis voelt net als zoals ik mij hier thuis voel.

Het mooiste van de club? Dat zijn voor mij de vrijwilligers die zich inzetten voor alle leden met clubavonden, wedstrijden en alle zaken regelen waar de wij als vereniging behoefte aan hebben. Of je nu in het bestuur zit, staat achter de bar, of in de vrieskou boeien legt voor de wedstrijden iedereen heeft hetzelfde doel Samen voor de club en dat vind ik iets waar je trots op mag zijn.... Maar het is zeker ook iets om deel van uit te maken de ene keer als gast tijdens het visbakken en de andere keer als wedstrijdleiding.

Tot slot,

Iedereen enorm bedankt voor jullie inzet, voor de vereniging en te zorgen dat ook ik mij hier thuis voel.

Daniël van Wijk

Het zit er op...

1 juni is de volgende Algemene Ledenvergadering. Dan zit het er op en mag ik een nieuwe voorzitter aankondigen. Die kandidaatstelling maken we bekend met de aankondiging van de ALV. Er is ook een uiterst bekwame penningmeester gevonden, die ook dan voorgesteld wordt. Kortom, het bestuur is weer op sterkte, mijn taak zit er bijna op, ik kan er vandoor.

Gastheer

We zijn het jaar overigens goed gestart. De zeilcommissie opereert op volle sterkte en met een 'sloot' energie. Resultierend in een prachtige serie IJskegel/Pegel wedstrijden met ca 50-60 scheepjes op het water. En de befaamde Winning Tactics op de navolgende dinsdag. Gemiddeld kwamen er zo'n 60 leden met 100-200 kijkers thuis. Daarnaast de inspirerende clubavonden, de 'volle bak' visbak diners, businessborrels... als u de agenda van de JCS app bekijkt is het best bijzonder hoeveel activiteiten er gehouden of georganiseerd worden. Wist u dat JCS tegenwoordig een eigen band heeft, binnenkort oefenen ze weer. Dat de duikers elke maandag zwemmen in de Blinkerd en daarna gezamenlijk in het clubhuis een drankje doen. Dat we dit jaar weer een viswedstrijd op zee en een EHBO cursus organiseren. En

dat het clubhuis komende maanden overdag open is. Fabian en Daniël zijn dan gastheer voor clubleden en passanten. Kortom, langzaam gebeurt dat waar we zo hard voor gewerkt hebben, het clubhuis wordt het bruisende en verbindende hart van de JCS.

Plezier

Voor mij volgen nog twee volle maanden. April en mei vormen traditioneel de start van het seizoen. Als opmaat naar de North Sea Regatta en dit jaar het Wereldkampioenschap duo handed. Vorig jaar was de NSR een succes, maar kwam moeizaam van de grond. Dit jaar verloopt het soepeler en wat belangrijk is, met veel meer plezier. De voorbereidende crew onder leiding van Edwin Lodder, met steun van communicatie guru Anton, wedstrijdzeilers Robert en Frans, sponsors zoals Jean-Paul Malherbe, Beyonder, Villani en vele, vele

anderen hebben er zin. Ze zijn druk aan het werk een pracht event met geweldige feesten neer te zetten. Er worden mensen opgeleid en aangetrokken om naast Peter en Moniek als wedstrijdleader te fungeren. Het startschip Jar is definitief aangekocht en eigendom van een aparte stichting. Met dank aan o.a. Jan, Jin en Tim. Dus ook de professionaliteit van de wedstrijden lijkt daarmee gegarandeerd.

Wereldkampioenschap

Het was nog even spannend of we dat WK financieel rond konden krijgen. Voor het eerst visten we naast de gemeentesubsidie en het aantal inschrijvers bleef laag. Maar door lobby en intense communicatie hebben we nu al 32 deelnemers voor het WK. En ook zicht op wat subsidie, maar dan uit een ander potje. Dit jaar hebben we bij de NSR ook weer een baan voor open kielboten, met

een pracht deelnemersveld. En een boot of 70 voor de Vuurschepen race naar de Royal Harwich Yachtclub. Kortom, in mei is het volle bak in het clubhuis en ook weer op de werf van Malherbe. Jean-Paul sponsort overigens net als vorig jaar het optreden van de band Vangrail. Waarvoor dank. Kortom, ik roep ieder lid op, ook al heb je niets met wedstrijdzeilen, kom ons met de Pinksteren bezoeken en als het even kan, meld je aan om te helpen als vrijwilliger. Vind je het leuk, de vrijdag voor de Pinkster, mee te doen aan de recreatieve The Haque regatta, meld je je dan aan bij Anton van Schendel met je schip en vaar en feest mee. En last but not least, het is, zeker in die periode, ook altijd gezellig bij Ab en Jaqueline van 'De Afrit' ons 'zusterclubhuis'.

Stom

Het was ook voor IJsvogel lekker varen dit voorjaar. In de geweldige leuke SW klasse. Geen gedoe met metingen, lekker informeel en toch sportief. Dit jaar was het een wat kleine en wel heel diverse bezetting. Dus onze winst overall zegt zeiltechnisch niet veel, maar vonden we daarom niet minder leuk. Dit geldt ook voor de Baggercup. We lagen lekker voorin. Het was fris, de golven pittig en de wind werd steeds harder. Ondanks opgave in de laatste ronde door een botsing bleken we met onze vijfde plek toch in het winnende team te zitten. De magnum champagne vergoedde de pijn van de fikse kras een beetje. Het was niet onze fout, we lagen bij over bakboord, maar met al mijn ervaring had ik beter moeten weten. Die tegenstander, met stroom en harde wind op de kop, was niet helemaal in control. Vrij stom om er dan toch achter langs te wippen. Het gat was meer dan groot genoeg, maar niet toen die boot vlak bij de boei -uit schrik?-overstag ging. Weg gat, met de zijkant van de romp bonkten we tegen elkaar. Gelukkig is IJsvogel stevig gebouwd en ving de zeerailing van onze tegenstander de klap op. Toen we in de haven kwamen was de eigenaar direct bezig hem te vervangen en recht te zetten. Dat had een stuk slechter af kunnen lopen. Op een witte boot is zo'n kras gelukkig minder zichtbaar dan op onze vorige rode. Maar het blijft zonde. Dus weer wat geleerd. Blijf gedurende clubwedstrijdjes bij boei rondingen uit de buurt van minder ervaren collega's.

Bedankt

Na dit laatste advies voor een veilig verloop van bv de zomeravond wedstrijden, rest mij eenieder te bedanken die het de afgelopen

12 jaar mogelijk heeft gemaakt de club verder op te bouwen. Het verenigingsleven heeft het moeilijk, maar niet op Scheveningen. Natuurlijk heb ik me regelmatig afgevraagd of het verstandig was om zo lang door te gaan. Het was soms best pittig. Maar als je ergens aan begint...

Onze missie was van het clubhuis een succes te maken. Als hart van een vitale en toekomstbestendige vereniging. Waar leden en passanten zich thuis voelen en graag met elkaar bijpraten, een biertje drinken of hun tochten voorbereiden. Zo'n gebouw gefinancierd en op het water te krijgen is best een ding. Maar het gebouw tot leven brengen, dat is de echte job. Dit kon alleen omdat er in die 12 jaar altijd weer mensen kwamen bovendrijven die plezier in het bestuurswerk met zich mee brachten. Ik heb in die jaren heel wat enthousiaste bestuursleden 'overleefd'. Dus dank George, Robert, Edith, Radboud, Miech, Martin, Wim, Paul, Wytze, Jaap, Tim, Evelien, Raymond, Aly, Roderick, Henk, Daniël en natuurlijk Koert, Anton, Karin, Erik en nogmaals Robert... om er maar eens een paar te noemen. En natuurlijk, dank aan de crew en aan al die vrijwilligers, het was oprecht een mooie tijd.

Met vriendelijke groet,

Marcel Schuttelaar

Nieuwjaarsreceptie

Nieuwjaarsreceptie 2026

Op zondag 11 januari wordt in ons clubhuis de Nieuwjaarsreceptie 2026 gehouden. Na een periode met veel sneeuw zijn de wegen weer redelijk begaanbaar en zo togen er veel leden naar deze gebeurtenis. Er staan heerlijke hapjes op tafel en de drank vloeit rijkelijk. Onze voorzitter houdt zijn laatste Nieuwjaarstoespraak. Na bijna 13 jaar gaat hij het bijtje dit jaar over dragen aan een nieuwe voorzitter. Wie dat wordt dat is op deze Nieuwjaarsreceptie nog niet bekend.

Namens de redactie
Aly Anink-van Driel

De crew van de North Star v.l.n.r.: Ab, Koos, Maarten, Radboud en Job

ANTIGUA Sailingweek en Cruise 2025 in de Caribbean en de "Golden Rock Regatta" in november 2026.

Wat is de aanleiding en de formule waarmee een aantal leden van JCS de laatste ca. 25 jaar deelnamen aan wedstrijden in de Caribbean?

In ca. 1998 besloten Adriaan Stolk en Radboud Crul tijdens een gezamenlijke vaartrip in de Caribbean om voor het komende vaarseizoen een kajuitzeilboot zonder schipper te huren, het zogenaamde "Bareboat Sailing". Om daarmee met een team van voornamelijk JCS schippers een week deel te nemen aan een zeilwedstrijd op één van de Caribische eilanden en er nog een week vakantie aan vast te plakken om van eiland naar eiland te cruisen.

De eerste wedstrijden op de Britse Maaagden Eilanden (BVI-Regatta) bleken, met als schipper Radboud Crul en organisator Adriaan Stolk, zo'n groot succes dat we deze, uitgezonderd de Coronajaren en de bouw van het Clubhuis, tot nu toe hebben kunnen zeilen. Vele wedstrijden in de Caribbean mochten volgen waaronder o.a. de Puerto Rico Heineken Regatta, Grenada Sailing Festival, Antigua Sailing Week, St. Maarten Heineken Regatta,

The Golden Rock Race van St. Maarten naar St. Eustatius, etc. En vele bovenwindse eilanden zijn al cruisend bezocht te weten o.a.: Puerto Rico, BVI (Tortolla, Anegada, Virgin Gorda, Jost van Dyke, St. Thomas, St. John, St. Croix), Anquilla, St. Maarten, St. Barts, Saba, St. Eustatius, St. Kitts en Nevis, Montserrat, Antigua, Guadeloupe, Dominica, Martinique, St. Lucia, St. Vincent en de Grenadines (Union eiland), Barbados, Carriacou en Grenada.

Helaas moest Adriaan Stolk ca. 12 jaar geleden, als organisator en mede bemanningslid, afhaken en de organisatie aan een ander teamlid overdragen. Ook andere teams van JCS hebben aan veel wedstrijden in de Caribbean meegedaan. De volgende bemanningsleden, de meesten lid van JCS, hebben in de afgelopen jaren als teamlid met als schipper Radboud Crul deelgenomen: Adriaan Stolk, Ab Alberts, Pieter Crul, Hans Gortworst, Huib Hooogenraad, Bram van der

Hout, Willem Hoekstra, Erik Jansen, Willem Kats, Job Kleijn, Piet Kulk, Wim van der Loo, Arend Pet, Miech Pronk, Marcel Schuttelaar, Peter Talsma, Maarten van der Toorn, Koos van der Wees en Frans Winterswijk. Mochten we iemand hebben vergeten dan bieden we onze welgemeende excuses aan.

We hebben ons altijd als team van Jachtclub Scheveningen in de wedstrijden in de Caribbean gepresenteerd. Het zou leuk zijn als we binnen de Jachtclub voor nu en in de toekomst deze traditie zouden kunnen voortzetten.

Antigua Sailing Week en Cruise in het voorjaar van 2025

De vorig jaar gehouden wedstrijden in de Antigua Sailing Week met Cruise was van dinsdag 22 april tot woensdag 6 mei 2025. Het schip dat we hebben gehuurd via KH+P Yachtcharter in Stuttgart werd via

Verhuurbedrijf Moorings, gestationeerd aan Marigot Bay in de Marina Fort Louis, aan ons op dinsdagmiddag 22 april geleverd. Dit was een Dufour 44.3 van het bouwjaar 2025, met de scheepsnaam "North Star". Een modern schip met 3 hutten en totaal 8 slaappleatsen. Daar we met vijf bemanningsleden zeilden was er voldoende slaapruiimte in de hutten. Iedere hut was voorzien van een separaat toilet en douche. De zeilgarderobe was bijna nieuw.

De KLM vliegt direct van Schiphol op Juliana Airport in St. Maarten. De Antigua Sailing Week zelf was van zaterdag 26 april tot en met 2 mei.

De afstand tussen St. Maarten en Antigua werd op de heenvaart onderbroken door een bezoek en overnachting op de eilanden St. Eustatius en Nevis. En op de terugweg door een volle dag met een excursie over het eiland met een taxibusje en een wandeling naar o.a. de krater van de niet meer actieve vulkaan en twee overnachtingen op de rede van St. Eustatius.

In Antigua in English Harbour aangekomen konden we voor de hele zeilweek afmeren aan de kade aldaar. Anker uit en met het achterschip aan de kade vastleggen. In English Harbour kan je inkleren- en uitkleren, is een bakker, restaurants, bars en een kleine supermarkt. Het museum in het oude

woonhuis van de Engelse Vlootvoogd Nelson is een bezoek waard. Sunsail/Moorings heeft aldaar een kleine werf met watersportzaak waar je voor eventuele mankementen aan je huurboot kan aankloppen. (Deze service is bij de huurprijs inbegrepen) De Jachtclub waar de prijsuitreikingen plaatsvinden en waar ook gedronken en gegeten kan worden is op loopafstand buiten het monumentale terrein van English Harbour en ligt in Falmouth Harbour. De weg daar naar toe kent een aantal uitstekende winkels en restaurants. De wedstrijden worden georganiseerd door de Antigua Yachtclub. Hiervoor heeft de club als autoriteit de Antigua Sailing Week Committee opgericht. De wedstrijdbanen bevinden zich over het algemeen aan de zuidzijde van het eiland en worden gevormd door verplaatsbare boeien en een start en finishschip. De te varen banen worden voorafgaand aan de wedstrijd bekend gemaakt door het comité en bevestigd op het startschip. Er wordt voor alle Klassen vijf dagen wedstrijd gevaren. De woensdag is een rustdag.

We konden heel goed mee komen in de "Bareboat klasse" en zijn geëindigd met als weekresultaat een 4de plek. Waarvan in het begin van de week dagen met een 1ste en een 2de plaats. Dus tot het eind een spannende week met een sterke competitie.

Wat maakt het wedstrijd varen en cruisen in de Caribbean zo leuk en aantrekkelijk? Allereerst zijn de weer- en wind condities ideaal. Bijna altijd mooi weer en warm, ruim boven de 23 graden Celsius en ook de zee is meestal 25 graden warm. De wind waait met een constante noordoost passaat met windkracht 3-5 Beaufort. Bij slecht weer harder, maar tussen eind november en eind mei, in het niet orkaan seizoen, is het bijna altijd mooi weer. Het leven op de eilanden is op een aantal plekken toeristisch, maar mede door het prettige klimaat en de sfeer wel heel relaxed.

De Golden Rock Regatta

Deze race is voor zeilers die er plezier aan beleven om in de wateren van de Noordoost Caribbean te varen. De thuisbasis is de St. Maarten Yachtclub aan de Nederlandse kant van St. Maarten. De organisatie is in handen van Holland Creations House en de St. Maarten Yachtclub.

De St. Maarten Yachtclub staat heel goed bekend door de jaarlijkse georganiseerde beroemde Sint Maarten Heineken Regatta. Deze race lijkt in niets daarop! Deze race bezoekt andere eilanden in een laagdrempelige wedstrijd vorm. Je kan je makkelijk inschrijven met je eigen boot voor deze wedstrijd of een boot huren. De race is dus erg geschikt voor

zeilers die (nog)niet in enorme grote races willen varen

De Golden Rock Regatta bezoekt 5 eilanden. Dat klinkt als een lange reis, maar dat is het zeker niet, het zijn 5 wedstrijden naar bestemmingen op een dag zeilen van elkaar verwijderd.

Met de focus op de Golden Rock Regatta

Ervaar de geschiedenis waar het werkelijk is gebeurd. Op 16 november 2026 herdenkt St Eustatius het legendarische First Salut of 1776, 250 jaar geleden. Het moment dat dit kleine eiland de eerste was die de Verenigde Staten erkende.

De 18de eeuwse naam: Golden Rock, voor dit eiland ontstond in de Amerikaanse Vrijheidsoorlog toen met name de Hollandse Koopvaardij en de West Indische Compagnie het eiland als middelpunt voor de aanvoer en overslag van wapen- en munitie gebruikte en veel geld aan die oorlog verdiende.

Maak vanaf het water deel uit van deze viering op een onvergetelijke wijze. Zeil met je eigen zeiljacht of huur een schip en maak deel uit van een spectaculaire maritieme bijeenkomst in de baai voor Oranjestad, omgeven door historische schepen, moderne zeiljachten en marineschepen. Dan ben je getuige van het ceremoniële saluut, wapperende vlaggen en

kanonnen die over zee bulderen.

Ben je een ervaren zeiler of ben je eenvoudig op zoek naar een uniek avontuur dan is dit de kans om deel te nemen aan de opleving van onze Nederlandse geschiedenis. Voel de wind, de vrijheid en de geest van de Caribbean terwijl je een moment ervaart die toen dat deel van de wereld heeft gevormd.

De Golden Rock Regatta verlegt je koers naar St. Eustatius (Statia) en voegt daar de saluut geschiedenis bij op 16 november 2026

Op die dag, 250 jaar geleden, zeilde het Amerikaanse marine fregat Andrew Doria, terwijl het de toenmalige Amerikaanse "Stars and Stripes" vlag voerde naar de rede van Statia, en groette de Nederlandse vlag op fort Oranje. De Nederlandse Gouverneur van Statia, Johannes de Graaff beantwoordde deze groet met een kanonsaluut vanaf Fort Oranje. In de marine traditie betekent het beantwoorden van een saluut(groet) herkenning en respect tussen twee naties.

Door het beantwoorden van het saluut, erken de St. Eustatius in feite de Verenigde Staten als een onafhankelijk land voordat vele andere landen dat ook deden. Vanaf dat moment is aangenomen dat de Verenigde Staten en Nederland diplomatieke betrekkingen met elkaar onderhouden

Hoe kan je met een zeilteam aan de Golden Rock Regatta van 12 tot 18 november 2026 deelnemen?

1. Door je als schipper met je team in te schrijven op de website van de Golden Rock Regatta: <https://roundtherocks.com>
2. Een zeiljacht te huren in St. Maarten: bij Moorings of door tussenkomst van een Yachtcharterbedrijf. Bijvoorbeeld door contact op te nemen met de Nederlands gelieerde organisatie Holland Creations House via Anton van de Koppel, tel: 035-6299000, e-mail: info@roundtherocks.com die je in contact kan brengen met een betrouwbaar Yachtcharter bedrijf voor een offerte.
3. In afstemming met het aantal dagen huur van het zeiljacht zelf tickets te kopen bij de KLM voor de vliegreis naar St. Maarten vice versa.
4. Op donderdag 30 april wordt er bij JCS in de Jachtclub een Clubavond georganiseerd om 20.00 uur waar een presentatie wordt gegeven door Radboud Crul, Anton van de Koppel van de Regattaorganisatie en Maarten van der Toorn, over deelname aan de "Golden Rock Regatta" van 12 tot en met 18 november 2026.

Maarten van der Toorn

Vrolijk

Tent- & zeilmakerij

Sinds 1872 dé Zeilmakerij aan de Scheveningse haven

150 JAAR MAATWERK

VAN DUIMSTOK
TOT DIGITAAL
METEN & SNIJDEN

Een zeilmakerij die niet stil is blijven staan

Al 150 jaar denkt Zeilmakerij Vrolijk vooruit en oplossingsgericht met onze klanten mee. Dagelijks combineren wij het mooie oude ambacht van zeilmaker met de modernste digitale toepassingen.

Door te blijven innoveren en ons te verdiepen in duurzaamheid, zonder op kwaliteit in te leveren, kunnen we ook in de toekomst de service leveren die u van ons gewend bent.

Watersport

Tenten

Terras

Stofferen

Industrie

Reparaties

Sir Francis Beaufort en de wind

Stel je voor, je brein wordt gereset tot op de fabrieksinstelling en ontdaan van alle weetjes en begrippen die je in de loop der tijd had geleerd en in je leven had toegepast. Nieuwsgierig loop je op de aarde rond, maar je voelt jezelf verloren. Je hebt immers geen idee van hoe ver, hoe hoog, hoe dik, hoe vaak, je kan niks berekenen, inschatten of vergelijken. Je hebt geen grip op wat je ziet en dat zet je aan het denken. Na een goede nachtrust weet je wat je moet doen. Je gaat de verschijnselen van je omgeving in kleinere stukjes hakken, classificeren en ze van een etiket voorzien, zodat die omgeving behapbaar wordt en jij -en je medemens niet steeds alles opnieuw hoeven uit te vinden, en dat was precies wat Sir Francis met de wind ging doen.

Omstreeks 1800 voeren de zeilschepen over alle wereldzeeën, op zoek naar nieuw land, invloed en gewin. De pikbroeken hadden de kunst van de zeilvaart aardig onder de knie; mijlen, lengte- en breedtegraden, kompasstreken, kennis van getijden maakten de navigatie veiliger. Maar een zeilschip had wind nodig en om die te vangen kon de schipper "spelen" met een aantal zeilen die hij kon voeren. Die wind, de motor die hij zo nodig had, was een ongetemde oerkracht, die kon razen en strelen, en iedere keer moest hij opnieuw bedenken welke zeilvoering daarbij hoorde.

Gedreven, nieuwsgierig en nauwkeurig

De jonge Francis Beaufort, geboren in 1774 in Ierland, groeide op in een gezin van zeven kinderen. Ze werden opgevoed met een welwillend open blik voor gebeurtenissen en ontwikkelingen in de wereld. Museum en concertbezoek werd gestimuleerd. Vader was dominee en architect en leerde zijn kinderen al vroeg tekenen. Francis was een goede waarnemer, wat hij zag, schreef hij later op, vergezeld van een tekening. Iets dreef hem naar zee om daar zijn observaties en peilingen met trigonometrie verder te stroomlijnen..

Aanvankelijk op de koopvaardij, meldde hij zich later bij de Royal Navy. In 1806 werd hij bevorderd tot commandant.

In de kajuit van zijn schip de Woolwich, dat toen op de Theems lag, pakte hij het scheepsjournaal, draaide de olielamp wat hoger, doopte zijn ganzenvaar in de inkt en schreef op: Vanaf dit moment zal ik de windkracht schatten met deze schaal, omdat niets een méér onzekere verklaring over wind en weer kan geven dan de gebruikelijke uitdrukkingen "matig", "bewolkt" enzovoort. Hij dacht na en vulde zijn lijst verder in:

0. Calm
1. Faint air just not calm
2. Light airs
3. Light breeze
4. Gentle breeze
5. Moderate breeze
6. Fresh breeze
7. Gentle steady gale
8. Moderate gale
9. Brisk gale
10. Fresh gale
11. Hard gale
12. Hard gale with heavy gusts
13. Storm

Maar op een zeilschip had men nog niet veel aan deze woorden, want wat voor de één 'n light briesje is, was voor de ander misschien een gentle windje. Beaufort zag dit in en tijdens zijn survey van Montevideo in 1807 begon hij zijn schaal te verbeteren. De wind zelf kon je niet zien, maar wel het effect ervan op een zeilschip.

De Beaufort schaal was in die tijd niet de enige classificatie van de windkracht. Alle zeevarende landen hadden er wel eentje. In 1790 had Alexander Dalrymple, de hydrograaf van de East India Company, er al voor gepleit de windkracht te standaardiseren, en John Smeaton had een windschaal gemaakt voor windmolens. Dalrymple paste de windmolen schaal aan voor gebruik op zeilschepen en Sir Francis gebruikte deze indeling voor de volgende stap:

- Bij 1 faint air just not calm voegde hij toe: fregat heeft nog stuurvaart.
 Bij 2 light air voegde hij toe: vol zeil en ruimschoots 1 a 2 knopen.
 Bij 3 light breeze: vol zeil, vaart van 3 of 4 knopen.
 Bij 4 gentle breeze : vol zeil, vaart 6 knopen

Bij 5 moderate breeze; bovenbramzeilen reven, alleen bramzeilen, vlieger en stagzeilen blijven staan.

Bij 6 fresh breeze: bramzeilen strijken en rif in marszeilen.

Bij 7 gentle steady gale: dubbelgereefde marszeilen.

Bij 8 moderate gale: drie reven in marszeilen.

Bij 9 brisk gale: dichtgereefde marszeilen en onderzeilen.

Bij 10 fresh gale: dichtgereefd grootmarszeil.

Bij 11 hard gale: alleen stormstagzeilen.

Bij 12 hard gale with heavy gusts (hurricane): zeilen waaien uit de lijken.

En 13 liet hij vervallen, want die was toch met geen ganzenveer te beschrijven.

Hij had de loze woorden van zijn eigen windschaal gekoppeld aan de zeilvoering van een fregat bij een bepaalde windkracht. Dat was een enorme verbetering, want hierdoor werd de windschaal bruikbaar op de zeilschepen van de Admiraliteit. Door zijn gedegen en gedetailleerde survey van Montevideo en de Rio de la Plata begon Sir Francis op te vallen. In 1812 kreeg hij opdracht van de admiraliteit een survey uit te voeren van de Turkse zuidkust. Hij schreef daarover een boek (Karamania) waardoor zijn faam definitief gevestigd werd. In 1829 werd hij bevorderd tot hydrograaf van de Admiraliteit

Op wetenschappelijk gebied had Sir Francis de tijd mee: op veel gebieden werden nieuwe uitvindingen (o.a. sextant, chronometer) gedaan en ontstonden verrassende inzichten. In 1832 werd Beaufort baas van de Hydrographic Office (H.O.), die onder zijn deskundigheid veranderde in een wetenschappelijk instituut, beroemd om zijn zeekaarten en vele publicaties op maritiem gebied. De Britse zeilschepen brachten

Beauforts windschaal naar alle werelddelen en verder. In 1838 werd de windschaal door de Royal Navy officieel in gebruik genomen.

Schout bij dag en bij nacht

Beauforts carrière bij de Britse Navy ging niet altijd voor de wind. Operationele functies hadden een hogere status en hij zat in de ondersteunende hoek, die minder aanzien genoot. Daardoor voelde hij zich ondergewaardeerd en het duurde lang voordat hij tot Rear Admiral bevorderd werd. In 1834 overleed zijn geliefde vrouw Alicia. Beaufort vroeg Harriet, zijn ongetrouwde lievelings zus en gewaardeerd botanicus (plantkundige), de zorg voor zijn 6 kinderen op zich te nemen. Daarbij bleef het niet, want Sir Francis deelde ook het echtelijk bed met haar.

In zijn dagboek beschreef hij zijn schuldgevoelens en schaamte: "Fresh horrors with Harriet, O Lord forgive us." En heeft Harriet zich opgeofferd? In de tijd van Wuthering Heights (1847) waren de meeste vrouwen gewend zichzelf weg te cijferen ten gunste van het (Victoriaanse) patriarchaat. Zij werd bedankt voor haar meer dan goede zorgen toen Beaufort in 1838 trouwde met Honora Edgeworth. Harriet overleed in 1865. Sir Francis Beaufort ging in 1855 op zijn 81ste met pensioen. Door zijn slechte gezondheid, had hij wel eerder weg gewild, maar de Admiraliteit had zijn expertise nodig voor het maken van zeekaarten voor de Krim oorlog (1853-1856). Hij overleed 2 jaar later in Hove, Sussex, tijdens het dromen over zijn eigen winderigheid, in zijn slaap.

De Beaufortschaal als kunst

De op de zeilvaart gerichte windschaal werd langzaam ingehaald door de opkomst van de stoomvaart en de meteorologie. In 1906

bedacht het Britse meteorological (MET) office een windschaal die de zichtbare effecten van de windkracht op het land beschreef. In 1927 volgde de Duitse kapitein Petersen met een Beaufortschaal variant voor de zee. De langszij komende meteorologen hadden exacte windgegevens nodig voor hun wetenschap en voegden de windsnelheid toe. Maar het aantal knopen/zeemijlen per tijdseenheid zegt op zich niet veel; het gaat om de waarneembare effecten van de wind, en die zijn in de land- en de zee Beaufortschaal beeldend beschreven: Windkracht 0: zee als een spiegel, rook stijgt recht of bijna recht omhoog.

Windkracht 5: Paraplus met moeite vast te houden; matige golven van aanmerkelijk grotere lengte. Overal zijn witte schuimkoppen te zien en hier en daar komt opwaaiend schuim voor.

Windkracht 9: Hoge golven, zware schuimstrepen in de windrichting. Rollers beginnen zich te vormen, verminderd zicht door opwaaiend schuim. schoorsteenkappen, dakpannen en kinderen waaien weg.

De Finse componist Sallinen schreef een muziekstuk voor gemengd koor op basis van de schaal van Beaufort. Het koor begint zacht en zingt steeds sterker en eindigt met een SOS bij windkracht 11. Daarna wordt het hele koor van de sokken geblazen.

Ga eens op het havenhoofd staan, kijk om je heen; hoe waait de rooksluier van de Maasvlakte centrale, hoe ziet de zee er uit? Adem diep, tot in je tenen, snuif de zee op, voel de wind, denk aan Sir Francis, doe een gok en geniet.

Harry van Hemert

Bron: De-fin-ing the wind; the Beaufort scale, and how a 19th century admiral turned science into poetry door Scott Huler

Daniel van Wijk is niet van de duct tape en het pleisters plakken

Op donderdag 5 maart zijn we in het clubhuis voor een interview met Daniel van Wijk, onze nieuwe Jachthavenmanager. Onze eerste kennismaking met Daniel was op de afgelopen nieuwjaarsreceptie. Hij was toen al 11 dagen in dienst van de club en begon direct over hoe het zat met het innen van de advertentiekosten van ons clubblad het Spuigat. Hij had daar een dingetje. Deze werden door Huub, onze vorige manager geïnd en Huub was al even van het toneel verdwenen.

Aan het begin van het interview komt Daniel direct op de advertenties en hij meldt dat alle adverteerders een rekening hebben gekregen over het afgelopen jaar. Degene die een andere lay-out van hun advertentie wilden zijn naar Alex, onze opmaker, doorverwezen. Daarnaast vertelt Daniel, doet hij actief aan werving. Als er een klusbusje op de kade staat van iemand die aan het werk is ergens aan boord van een boot, zoekt hij de contactgegevens van het bedrijf op en wijst hen op de mogelijkheid te adverteren in ons blad. Lieve lezers, dit is toch geweldig!

Daniel is 1 januari 2026 in dienst getreden van onze Jachtclub en is 54 jaar oud. Hij woont al enige tijd in Hellevoetsluis, maar komt van origine uit Spijkenisse. Op zijn 17e gaat hij naar de Middelbare Hotelschool in Middelburg om daarna als kok de wereld in te trekken. Eerst werkt hij in het Brabantse om dan als

kok bij de Hooge Heerlijkheid in Middelharnis terecht te komen, een restaurant met een Michelinster. Hij blijft daar ongeveer twee jaar en vindt daarna zijn plek bij Parkheuvel in Rotterdam. Een intensieve periode die hem de opmerking ontlokt dat veel koks meestal de 50 jaar niet halen in goede gezondheid. Hij vindt een nieuwe baan als chef-kok in een Hotel in Papendrecht.

Omdat Daniel een fanatieke windsurfer is, komt hij regelmatig bij een surfcentrum in Oostvoorne. Daar wordt hij gevraagd om bij het surfcentrum een paviljoen op te zetten. In drie weken is het paviljoen gerealiseerd en wordt het hotel in Papendrecht opgezegd. Het paviljoen loopt als een trein, het surfcentrum, dat gerund wordt door de eigenaar, wat minder.

Een nieuw project komt er alweer aan

en vanuit Oostvoorne gaat Daniel naar Rockanje waar hij vijftien jaar zal werken in Badhotel Rockanje. Hij is verantwoordelijk voor alle projecten in het hotel en onder zijn leiding vindt ook een grote verbouwing en opknappbeurt plaats. Alles zat daar vast met duct tape en pleisters, zoals hij memoreert. Met het doel "in de picture te komen" bij de nationale pers heeft hij vanuit het Badhotel twee bijzondere evenementen bedacht en georganiseerd.

1. Het Nationaal Bladblazer Kampioenschap georganiseerd samen met Black en Decker. De nationale pers zou aanwezig zijn maar op die dag gebeurde er iets waar de belangstelling groter voor was en viel het kampioenschap, wat betreft de belangstelling van de nationale tv, buiten de prijzen.

2. De Nationale Wijnvaten Race waar achttien teams aan deel namen en waarbij wijnvaten vanaf het strand naar het hotel gerold dienden te worden, kwam wél in het nieuws. 'Hart van Nederland' deed verslag van het gebeuren. Achteraf was het een zeer intensief evenement waarbij vele instanties hun medewerking moesten verlenen.

Het privéleven van Daniël gaat ook door. Zeventien jaar geleden is helaas een dochtertje van drie maanden oud overleden, een groot verdriet. Na 1,5 jaar wordt zijn 2e dochter geboren, zij is inmiddels vijftien jaar, en een aantal jaar later nog een zoon, nu elf jaar oud. Samen met hun moeder heeft hij een co-ouderschap en wonen zij 500 meter bij elkaar vandaan. De zorg voor zijn kinderen heeft een hoge prioriteit bij Daniël.

Hij is zoals eerder vermeld een fanatieke windsurfer en houdt hij van intensief mountainbiken.

En dan valt op een dag zijn oog op een advertentie van Jachtclub Scheveningen. Zijn belangstelling is gewekt, maar hij is niet de enige die solliciteert. Hij wordt gekozen en zit

hier nu in de functie van Jachtclubmanager. Op onze vraag, wat hij er tot nog toe vindt, antwoordt hij dat er veel dingen zijn om op te pakken. Dat ziet hij als een uitdaging, passend bij zijn ondernemerszin. Hij vindt dat hij moet zorgen voor goed facilitymanagement, hij voelt zich verantwoordelijk voor gastvrijheid, veiligheid, onderhoud en wil duidelijke afspraken maken. Ook de samenwerking met andere bedrijven buiten de Jachtclub vindt hij belangrijk en hij ziet tal van mogelijkheden rondom de haven. Er is al een lijst van 70 punten waar aan gewerkt moet gaan worden. Een flexibele lijst, er worden punten afgewerkt en er komen er weer nieuwe bij. Heeft u het gezien? Twee lampen in het clubhuis hebben een groene en rode binnenkant gekregen.

Op de vraag of het tot nog toe bevalt, antwoordt hij dat aanpakken zijn ding is. Hij is een creatieve denker en is oplossingsgericht. Graag brengt hij structuur aan, want hij ziet hier en daar bij de Jachtclub ook duct tape en pleisters. De staat van de steigers gaat in kaart gebracht worden en er wordt een plan gemaakt om, waar nodig, deze te vervangen. Deze planning gaat gecommuniceerd worden met de leden, want volgens Daniel is het

belangrijk dat leden weten wat je plannen zijn.

Op onze vraag of hij, met zijn horeca-ervaring, ook nog horeca gaat exploiteren in ons clubhuis geeft hij aan dat dat nu nog een brug te ver is. Hij wil eerst een seizoen meemaken om alles in kaart te kunnen brengen en zien waar de mogelijkheden zijn. Een goed draaiende, betrouwbare horeca met een continu aanbod blijft een uitdaging met maar 250 boten in de haven, een hek en alleen vrijwilligers.

Verder vertelt Daniël nog even dat hij ook meubelmaker is. Bij zijn camper heeft hij zelf het interieur erin getimmerd. En ook heeft hij een nieuwe keuken en badkamer in zijn eigen huis geplaatst.

Dan is de tijd om op te stappen en wat buiten adem nemen we afscheid van Daniël. Wij wensen hem een succesvolle maar vooral ook een hele fijne tijd toe bij Jachtclub Scheveningen.

Aly Anink-van Driel en Caroline Hoogslag
Redactieleden Spuigat

Ijskegel 2025-2026

Als je maar lang genoeg wacht met het schrijven van kopy ben je altijd actueel. Afgelopen zondag hebben we het winterseizoen afgesloten met de Baggercup. Voorheen de Meeuwisse Baggercup, maar sinds dit jaar is de familie afgehaakt na vele jaren trouwe sponsoring. Nog bedankt daarvoor. Maar dit jaar op eigen benen en door het mooie aantal deelnemers (27) ook nog eens behapbaar aan de kostenkant.

Eerlijk gezegd zou het makkelijker worden als we het bonnetje kunnen droppen bij een sponsor maar dat zien we volgend jaar wel weer. Zoals gezegd met 27 boten op de startlijn en met een lekker windje en een redelijke zee van start. Doordat de wind wat draaierig was lag de baan er een beetje scheef in, maar dat mocht de pret niet drukken. Op alle niveaus werden er duels uitgevochten. Eenzaam aan de voorkant draaide de Van Uden haar rondjes. Wat gaat zo'n Ker 46 toch hard. Ik geloof dat ze ons 3 keer ingehaald hebben. Wel mooi om te zien als ze planerend voorbij stuiven. Maar er waren ook wat incidenten helaas.

We kregen bezoek van de KNRM omdat er een 112 melding uit ons veld was gedaan. Na wat speurwerk bleek dat een te water geraakte iPhone uit zichzelf (app gestuurd) het noodnummer had gebeld. Dus geen noodsituatie maar Apple vond van wel. Verder ging bij de Matchless gelukkig door goed handelen van de bemanning de mast net niet overboord. Helaas wel schade aan de boot. En bij een boeironding bleek er net iets te weinig

ruimte waardoor een boord aan boord situatie met wat schade gepaard ging. Buiten hier en daar wat zeeziekte gelukkig geen menselijk leed en in het clubhuis na afloop gebruiende koppen en lachende gezichten. Er was natuurlijk ook een uitslag van de wedstrijd. Alle deelnemers kregen geheel volgens traditie een fles Cava uitgereikt. Tevens gingen de schalen rond met de heerlijke haring van de fa. Esser en de magnum "champagne" werd gewonnen door team G. Iluca, Gulden Ram en IJsvogel. En zoals het hoort werd de fles door het winnende team volledig leeg gemaakt. Proost. Verder had de Xquise het beste de rondjes gevaren en daar waren zij ook heel blij mee.

Maar als je een winterseizoen afsluit is er dus kennelijk ook een winterseizoen geweest. Nou zeker wel, met gemiddeld 50 boten op het water waren het geweldige zondagen. En veel dagen was de winter ver te zoeken. En gelukkig maar want de dagen dat we niet konden varen was het zeker winters. Harde wind of dichte mist, de bekende spelbrekers in

het winterseizoen. En 1 keer hadden we ijs op het dek, maar gelukkig met het zonnetje erbij konden we toch uitvaren.

Het is de bedoeling dat ik iets over de Ijskegel schrijf dus laat ik mij daar even tot beperken. Van de 50 boten op het water waren er gemiddeld zo'n 25 op de Ijskegelbaan. Iedere vaarzonntag mooi om 12.00 tussen de Drains. Meestal netjes naast elkaar, soms wat chaotisch, bij lichtweer, door elkaar. En de vaardagen gingen veel gepaard met lichtweer, veel zon en mooie strijd op het water. In de eerste helft hadden we helaas 2 uitvaldagen en moesten we de 14e december de reservedag gebruiken. Maar daar is die dan ook voor, al was het voor sommige deelnemers wel een lastige, met name agenda wise ging het hier en daar mis. Dus voor de volgende keer, als je alle wedstrijden wil varen voor een mooie klassering, zet dan ook de reserve dag in de agenda. Dat scheelt een hoop discussie met bemanning en het thuisfront.

Over agenda gesproken. Ook deze winter

mochten we weer veel boten van buitenaf verwelkomen. Boten die komen overwinteren op Scheveningen en van de gelegenheid gebruik maken om met de winterwedstrijden mee te doen. En voor sommige smaakt het naar meer. De ligplaats voor volgende winter is al geboekt. Eind januari startte we weer met de tweede helft. Wederom 5 zeildagen op de kalender. Maar ook nu weer 2 uitvaldagen. Eentje door de wind en 1 door de mist. Dat maakt het totaal van 7 wedstrijddagen. En na 7 dagen zeilen hebben we ook een uitslag. Het was Team Matchless die het beste had gepresteerd over de hele serie. En zij namen dan ook met een hele grote glimlach de beker in ontvangst op de aftersail. Do Tetteroo refereerde nog even aan het feit dat de zomer en winter door hem gewonnen was. Met zijn bemanning natuurlijk en op 2 verschillende boten. Maar toch heel knap gedaan. Nogmaals gefeliciteerd.

En dan hebben we het alleen over het zeilen gehad. Maar wat hebben we met elkaar weer een mooi winterseizoen gedraaid. Het

enthousiasme bij iedereen. De tijd die we met elkaar in al die dagen hebben gestoken om iedere keer weer een mooie dag neer te zetten.

Om 8.30 verzamelen in het clubhuis. Ruim voor die tijd zorgen dat er voor iedereen een bakkie koffie is. De baan bespreken met alle betrokkenen en ook de verkeerspost informeren wat we allemaal gaan uitspoken voor de deur. Het startschip met een man of 8 uitzwaaien. Nog meer koffie zetten voor de zeilers die daar trek in hebben. Rond 10.30 even door de tent heen roepen "mogguh" en dan tijdens het palaver zorgen dat alle deelnemers geïnformeerd zijn over wat hen te wachten staat. Nog hier en daar wat vragen beantwoorden, opruimen en afsluiten en zelf naar de boot. En in de middag weer een vergelijkbaar ritueel. De uitslag verwerken in het regatta office. Samen met Monique zorgen dat er voor alle groepen een uitslag komt. Soms protest afhandelen, niet voor de kegel want daar doen we niet aan protest. Gewoon onderling oplossen en afkopen met een biertje als dat nodig is.

En dat tot slot de prijsuitreiking, meestal zo rond een uur of 5. Nog even voor de groep staan en kijken naar al die lachende gebruiende koppies. Je kan zien dat bijna iedereen een geweldige dag heeft gehad. En daar doen we het voor, tot de volgende winterserie, ergens eind oktober. Ik ben erbij.

Erik uit

Nieuws van de Clubbotencommissie

Nu het zeilseizoen weer volop van start is worden ook de activiteiten van de clubbotencommissie meer zichtbaar. Aan de Paisano en Windroos is flink geklust, de Windroos krijgt zelfs een nagelnieuwe genua omdat de oude uit z'n lijken is gewaaid. De leverancier is Arjan van Banks Sails in samenwerking met Vrolijk Zeilmakerij. We kiezen wel voor een 33m2 zeil, een iets handzamer formaat dan de lap van 39m2 die er op stond. Aan boord ligt overigens nog zo'n grote genua, maar die is alleen geschikt voor licht weer.

Op 24 april gaan beide boten bij de jachtwerf de kant op voor nieuwe antifouling en anodes en vanaf zaterdag 23 mei start de voorjaarscursus: gedurende vijf weekenden wordt er op zowel de zaterdagen als zondagen les gegeven. Het animo voor de cursus is groot, vandaar dit jaar voor het eerst tevens inzet van de Windroos als lesboot. De najaarscursus start op 12 september.

Zomeravondwedstrijden

Naast de voor- en najaarscursussen willen we de boten ook beschikbaar maken voor de zomeravondwedstrijdjes, die op woensdag 27 mei beginnen. Dat geldt voor alle clubboten, dus ook de twee SB20's. Op de website komt een aanpassing zodat er ook voor een avond kan worden gereserveerd.

SB20's

Rond de SB20's is nog steeds een behoorlijke

community actief. In maart zijn wedstrijdjes gevaren op het Braassemermeer, de Stellendam Regatta staat begin mei op het programma evenals deelname aan de inshores van de North Sea Regatta van 23-25 mei. Met de actieve mensen uit de SB20 community willen we het gebruik van de SB20's nog meer laten toenemen en verbreden, het zijn tenslotte prachtige bootjes voor de sportieve en avontuurlijke zeiler. Mogelijk komen er weer een aantal bootcamps ter introductie. In Paisano en Windroos ligt een instructie voor gebruik van de boten, inclusief een passage over schade en/of eigen risico. Iets dergelijks zal ook worden gemaakt voor de SB20's.

Bezetting clubbotencommissie

In de personele bezetting van de clubbotencommissie is een en ander veranderd. Onze voorzitter Joop Schepers doet een stapje terug qua inzet, al blijft hij

beschikbaar voor klein onderhoud op de Paisano. En Jaap Barendregt, commissielid Paisano, gaat natuurlijk na juni met de Midnight Sun op wereldreis met compaan Wytze. Dan blijven Gyorgy Gyory, Ruud ten Kats en ondergetekende over.

Daarom zijn er nieuwe leden ter versterking gezocht en gevonden: Liza Zandee, hij werkt in het normale leven als zelfstandig projectmanager, is een kei in de planning en gaat zich specifiek inzetten voor de SB20's. Douwe Epema, 29 jaar, werkzaam voor de gemeente Delft in het energietransitieteam en vorig jaar zichtbaar op de steiger als een van de hulphavenmeesters. Hij is heel goed voor wat meer jeugdig bloed in de commissie. Dat geldt ook voor Martijn Hassink, 35 jaar jong, woonachtig in de Bomenbuurt en werkzaam als projectmanager bij een ingenieursbureau. Dick den Bles, die als oude rot en fanatiek

schaatser, zeiler en fietser geen verdere introductie behoeft, wordt ook betrokken bij het onderhoud van de Windroos. Ikzelf kreeg de vraag of ik voorzitter wilde worden. Een hele eer en ik doe het graag, al had ik twijfels omdat ik in de nabije toekomst mogelijk voor langere periodes weg kan zijn. Maar met zoveel kundige commissieleden is er veel mogelijk. Ik schrijf dit stuk aan boord van topzeilschoener Noorderlicht van Swan Expeditions, een 46m lang expeditie-schip met een romp geschikt om pakijts te weerstaan. Er wordt gefluisterd dat het de mooiste tweemast schoener ter wereld is, maar daar moet je wel wat voor doen zo merk ik. Het schip lag in Harlingen en ik was twee weken aan boord om te ontroesten, te schilderen en te lakken. Daarna vaar ik als deckhand mee voor de delivery naar Alta, in het uiterste noorden van Noorwegen. Al met al levert dit me 30 vaardagen in mijn monsterboek op die ik nodig

heb om mijn stuurmansbevoegdheid voor de beroepszeilvaart (lees: de charterschepen) te kunnen aanvragen. In de zomer stap ik voor datzelfde doel op de Oostzee op de 36 meter lange Zeyphyr op, voor deelname aan de Kielerwoche en Rostock sail.

Op naar een mooie zomer!

Jos de Voogd

Namens de clubbotencommissie

Atoomcup

ATOOMCUP 21 en 22 maart 2026

Afsluiting van het winterseizoen met twee dagen racen en gezelligheid op de club. Zaterdagmiddag en avond een optreden van onze huisband!! En heerlijk vis eten in het clubhuis. Een kleine foto impressie.

UK
DEVRIES SAILS

www.uk-devriessails.nl

ZEILMAKERIJ

Twee krachten één koers

COMPLEET IN ZEILEN ÉN TUIGAGES

Van ontwerp tot optimalisatie

UK - De Vries Sails in Makkum is een volledig zelfstandige zeilmakerij én trotse partner binnen het internationale UK Sailmakers-netwerk. In onze moderne productiefaciliteit maken wij maatwerk voor zeilers, door zeilers.

Bij **Masten en zo..!** draait alles om het vakkundig tuigen van uw jacht. Met jarenlange praktijkervaring bieden wij doeltreffende oplossingen voor elk type zeiljacht.

Interesse in zeilen, canvaswerk of tuigage-optimalisatie?

Neem gerust contact met ons op. Vakmanschap begint met een goed gesprek.

www.mastenenzo.nl

TUIGERIJ

North Sea Regatta herboren: breder en bruisender dan ooit!

De North Sea Regatta heeft een rijke historie en behoort tot de klassiekers. Toch staat de NSR niet stil. Het zeilevenement op de Noordzee ontwikkelt zich van klassieke zeilwedstrijden tot een breed en bruisend watersportfeestje aan de Noordzee. Van 12 tot 25 mei 2026 organiseert Jachtclub Scheveningen weer de regatta dankzij de inzet van de vele vrijwilligers.

Verbreding: van zeilen naar volledige watersportbeleving

De iconische onderdelen zoals de Vuurschepen race naar Harwich en Inshore wedstrijden blijven stevig overeind. Dit jaar met weer een baan voor open boten. De wedstrijden vormen nog altijd het sportieve hart van het evenement.

Maar daaromheen ontstaat een nieuw, veel breder speelveld. Met spectaculaire toevoegingen zoals beachsprint roeien en coastal roeiwedstrijden wordt de North Sea Regatta toegankelijk voor een nieuwe generatie watersporters én publiek.

Daarnaast zorgen clubwedstrijden om de North Sea Cup voor extra betrokkenheid vanuit verenigingen uit het hele land. De regatta wordt daarmee niet alleen groter, maar ook inclusiever.

Internationale topsport naar Scheveningen

Een absoluut hoogtepunt dit jaar is het ORC WK Double Handed. Dit wereldkampioenschap brengt de internationale top van het double-handed offshore zeilen naar Scheveningen en onderstreept de groeiende status van het evenement.

Ook de exclusieve The Hague Regatta op vrijdag 22 mei, speciaal voor sponsors en relaties, draagt bij aan de internationale uitstraling en netwerkfunctie van het evenement.

Spektakel op het strand

Niet alleen op zee, maar ook op het strand is er volop actie. Wingfoilers laten hun spectaculaire snelheid en techniek zien – een discipline die hard op weg is richting de Olympische Spelen. De combinatie van innovatieve watersporten,

competitie en zichtbaarheid vanaf het strand maakt de regatta aantrekkelijk voor een breed publiek.

Beleving aan wal: regatta village en live media

Met een levendig regatta village, muziek, horeca en activiteiten voor jong en oud krijgt het evenement een festivalachtig karakter.

Via JCS TV wordt alles bovendien professioneel in beeld gebracht: live-uitzendingen, interviews met zeilers en spectaculaire dronebeelden zorgen ervoor dat de North Sea Regatta ook digitaal tot leven komt.

Scheveningen als watersport hoofdstad

Met deze vernieuwde opzet zet JCS zich nadrukkelijk op de kaart als hét watersportcentrum van de Noordzee.

Dankzij de steun van betrokken sponsors

en de samenwerking met Den Haag Topsport groeit het evenement uit tot een krachtige combinatie van topsport, innovatie en beleving.

Conclusie: de revival zet door

De North Sea Regatta laat zien dat traditie en vernieuwing hand in hand kunnen gaan. Met een breder programma, internationale allure en een sterke verbinding met publiek en partners is de regatta meer dan ooit relevant. De revival is ingezet – en Scheveningen bevestigt zich als hét watersport walhalla van de Noordzee. Met JCS in de hoofdrol!

Anton van Schendel

Scan de QR code en
bekijk de Aftermovie NSR 2025

NSR is mede mogelijk
dankzij onze partners

Snertrace 2026: Scheveningen opent het seizoen in stijl

Op 14 maart trapte de Scheveningsche Roeivereniging het gigroei-seizoen af met de 14e editie van de Snertrace. De eerste race van het jaar is inmiddels een vaste traditie: een roeirace op de Noordzee, gevolgd door dampende snert en goudbruine kibbeling in de gastrijheid van de Visclub. Een combinatie die elk jaar weer roeiers uit heel Nederland naar Scheveningen trekt.

De haven bood 's ochtends het vertrouwde beeld: kleurrijke pilot gigs zij aan zij aan de kade, teams die hun boten gereedmaakten en de spanning die voelbaar opbouwde. Eenmaal buiten de havenhoofden kregen de roeiers te maken met wat de Snertrace zo bijzonder maakt: de zee. NW4 gaf golven van ca. 80cm en de stevige stroming daarbij maakte voor veel roeiers elke haal tot een uitdaging. Toen de

damesheat ook nog 2 hagelbuien te verduren kreeg was het Snertfestijn compleet. Timing, kracht en samenwerking waren onmisbaar om de gigs op koers en op snelheid te houden. Voor de teams uit Scheveningen is dat heel wat meer gangbare kost dan voor de teams die op binnenwater trainen. De Scheveningsche Roeivereniging is nog steeds de enige gig roeivereniging met de zee als thuishaven.

Op het water werd hard gestreden. Het was een pracht plaatje met de in de goven stampende gigs en de Scheveningse skyline als decor. De SRV deed het uitstekend op eigen water. Bij de dames was de Scheveningse dominantie compleet: de Amazones wonnen de race met overmacht en team Dolfinj pakte knap de tweede plaats. Ook bij de heren lieten de

Scheveningers zich gelden: SCH1 roeide naar een verdiende tweede plek op het podium.

Na afloop was het genieten aan wal. Snel warm worden met een kom snert en een schaal kibbeling en dan met een tapje napraten over de races. Want dat is de Snertrace ten voeten uit: hard racen op zee en daarna samen genieten. Op naar de volgende! En dat is de SRV Regatta op 4 juli.

Sandra Bos

Fotografie:
Frans Marten
<https://www.flickr.com/photos/152984714@N05/albums/72177720332560798>

Anton Hoexum
<https://photos.app.goo.gl/iq3w1aUwKxNripU6>

Van de viscommissie

In het voorjaar van 2018 werd ik gevraagd om de viscommissie te ondersteunen bij het organiseren van het Nederlands kampioenschap Kleinbootvissen. Al snel bleek een gebrek aan vertrouwen van de zittende voorzitter in het bestuur van de Jachtclub. Hij stelde zijn functie ter beschikking

Voor dat ik er erg in had was ik de nieuwe voorzitter. Gelukkig waren er nog enkele leden met ervaring en kennis van wat er komt kijken bij het organiseren van een Nederlands kampioenschap zodat we de zaak goed konden aanpakken.

Samen met Wim van der Loo bezocht ik de Visma in Ahoy om de importeurs daar te vragen om bijdragen voor de prijzentaal. Dat leverde een mooi resultaat.

Door een combinatie van mooi en rustig weer en redelijk bijtende vis werd het kampioenschap een heerlijk succes op de eerste van de gereserveerde zaterdagen.

In 2022 zou de viscommissie weer het kampioenschap organiseren, dit keer samen met de Afrit. Nu moesten we de wedstrijd driemaal afgelasten vanwege de verwachte ruwe zee. Dat is altijd een vervelende beslissing, niet alleen voor de organisatoren, maar ook voor de beoogde deelnemers en de hengelporzaken waar ze hun aas hadden besteld.

De laatste jaren werden mijn lichamelijke en mentale energie geleidelijk minder. Bovendien had ik na mijn pensionering in 2016 al snel te veel vrijwilligerswerk op mijn bord. Een burn-out dreigde, en ik moest taken afstoten om mentaal overeind te blijven. Zo heb ik ook het penningmeesterschap van JCS moeten neerleggen.

In die periode kreeg ik ook klachten door mijn diagnose diabetes-2, en door de medicijnen die ik daarvoor voorgeschreven kreeg. De laatste tijd ook klachten aan mijn spieren en gewrichten, deels vermoedelijk door de diabetes, en deels door een misstap van enkele jaren geleden, waarbij ik mijn linker enkel ernstig verzwaakte. Ongemerkt had dat invloed op mijn houding en mijn manier van lopen, waardoor ik nu alweer enige tijd onder behandeling ben van een fysiotherapeut.

Al de jaren dat ik probeerde de viscommissie te leiden was de respons uit de groep leden met visbootjes teleurstellend. Op voorstellen

en initiatieven van mijn kant werd totaal niet gereageerd. Het enige wat ik nog deed was periodiek een stukje aanleveren voor het Spuigat, en namens JCS de vergaderingen bezoeken van de Federatie van Brandingwatersportverenigingen, waarvan JCS lid is. Daar wordt met name de agenda voor de viswedstrijden afgestemd.

Na 8 jaar voorzitterschap van de viscommissie is het moment gekomen om de voorzittershamer over te dragen aan een nieuwe voorzitter. Gelukkig lijkt Karin Tiktak een kandidaat te hebben gevonden. Hij is zich aan het oriënteren. Hopelijk leidt dat tot resultaat. En anders hebben we een vacature. Ik vermeld zijn naam hier nu nog niet, want ik weet niet of hij al definitief heeft toegestemd. Ik wens hem veel succes, en de vissers mooie visdagen. De afnemende intensiteit van de kottervisserij biedt misschien perspectief op betere vangsten.

Henk Baarbé

Van Extra Djinn naar CheckMATE

Na zo'n tien jaar varen met mijn X-362 Sport Extra Djinn begon het toch weer een beetje te kriebelen. Met Extra Djinn hebben we de afgelopen jaren zeer succesvol gevaren, met meerdere top-3 noteringen in Nederland in de ORC/IIRC-wedstrijden en ook mooie overall overwinningen. In al die jaren leer je een boot door en door kennen. Je weet precies hoe ze reageert, waar haar sterke punten liggen en wat je kunt verwachten.

Misschien was dat ook wel precies de reden om weer eens verder te kijken. Na jaren varen met een sterke upwind boot leek het ons een mooie nieuwe uitdaging om de stap te maken naar een snelle downwind boot met een geheel ander design.

Zoals dat gaat, ga je dan toch eens rondkijken. Een beetje flirten met andere boten om te zien wat er op de markt is. Tijdens die zoektocht kwam de MAT 1070 wel eens eerder voorbij, een performanceboot van een moderne Turkse werf. De boot lag in Marseille.

Dus stapten we in de auto voor een eerste verkenningstocht naar Zuid-Frankrijk. Een weekendje heen en weer om haar te bekijken. Het verschil met de X-362 was meteen duidelijk. Waar de X qua ontwerp een echte klassieker van binnen en buiten is, is deze MAT duidelijk gemaakt om te racen. Alles aan haar

is ontworpen om een lichte, maar ook zeer stijve boot te bouwen.

Ze is daarmee een echte racer en ontworpen om ook te kunnen planeren. Tegelijk heeft ze net genoeg comfort om er een weekendje mee weg te kunnen en biedt de kuip een heerlijke werkruimte tijdens het zeilen en in de haven voor een goede kuipborrel.

We waren eigenlijk meteen enthousiast en konden met de vorige eigenaar de koop rond maken.

Een paar weken later zaten we opnieuw in de auto richting Marseille, dit keer voor een hele week. Nu moest de MAT transport klaar gemaakt worden voor de rit naar Nederland. Dat betekende klussen.

Voor het transport moesten we onder een bepaalde hoogte blijven, omdat ze anders

simpelweg niet overal onderdoor zou passen. Tolwegen waren uitgesloten, dus de route ging grotendeels binnendoor. Alles wat er af kon, moest eraf: de mast natuurlijk en de stuurwielen, maar ook de lieren, klemmetjes, blokjes werden gedemonteerd om haar zo laag mogelijk te krijgen. En dan de hoeveelheid zeilen... geeft niets maar moest wel allemaal met de trap 3 meter omhoog.

De haven in Marseille bleek verder verrassend efficiënt. Je hoort wel eens over de "Franse slag", maar daar was hier absoluut geen sprake van. Het was een geoliede machine. Overal stonden torenkranen, overal werd gewerkt aan boten en iedereen leek precies te weten wat hij deed. Met het heerlijke septemberweer was het zeker geen straf om daar een week rond te lopen.

Een bijzonder detail: we hebben haar eigenlijk

nooit in het water gezien. We kochten haar op de kant, op de eigen op maat gemaakte bok. Na vijf dagen klussen om haar gereed te maken kwam uiteindelijk de transporteur. Op vrijdag werd ze met de kraan op de trailer gezet op haar eigen bok. Dat is toch wel een moment: je hoopt vooral dat je goed gemeten hebt en dat alles ook echt past. Als dat gelukt is, schud je elkaar de hand, zet je een handtekening en zwaai je haar uit. Tot in Nederland!

Een paar dagen later arriveerde ze in Stellendam. Dat is natuurlijk een prachtig moment: als je haar daar eindelijk ziet staan, dan voelt het pas echt.

Daarna begon de volgende klusweek. Het onderwaterschip wilden we helemaal goed hebben. Dus dat werd schuren, spuiten en weer schuren, glad, gladder, gladdst. Verse laag antifouling erop, alles weer opbouwen,

de mast erop en alle lijnen opnieuw trekken. En ondertussen de aanvraag voor de ORC-meetbrief laten uitvoeren.

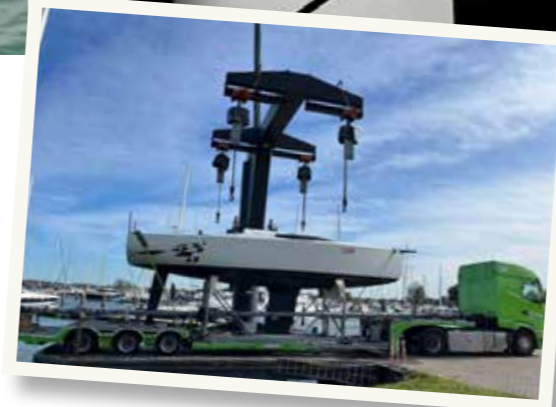
Juist dat klussen bracht ook weer extra enthousiasme in het team. Nieuwe teamleden sloten aan om samen de MAT klaar te maken voor het nieuwe seizoen. In heus teamwork hebben we haar stap voor stap weer vaarklaar gemaakt. Waar bemanning soms best een uitdaging kan zijn, zien we dat het team naast wedstrijden varen ook graag een steentje bijdraagt aan het onderhouden en het verder optimaliseren van de boot.

Misschien is dat wel het mooiste van een nieuwe boot. Het brengt nieuw enthousiasme met zich mee. Je wilt dingen ontdekken, verbeteren en aanpassen. Dat geeft weer mooie nieuwe energie om het vaarseizoen samen tegemoet te gaan.

En uiteindelijk waren we precies op tijd klaar voor de eerste ijspegelwedstrijd in Scheveningen. Op zaterdag was de delivery met de eerste mijlen en zondag konden we gelijk meedoen aan de eerste start.

Het was snel duidelijk..... dit is absoluut een andere boot dan de X-362. Maar wel een hele toffe. Dus: op naar nieuwe avonturen met CheckMATE, tot op het water!

Michel Dorsman

De boot van...

Waarom een Rival 34?

Ik zeil al min of meer mijn hele leven. Klassiek opgeleid: piraatje rondom mijn 6e, zeeverkenner op De Kaag en met mijn ouders met de boten van de Koninklijke Marine Jachtclub en later met de eigen Trintella 38 veel op Wad, IJsselmeer en Noordzee gezeild. Daarnaast vanaf mijn studententijd met van allerlei boten (wedstrijd)gezeild als opstapper.

Ergens rond begin jaren 80 kochten vrienden van mijn ouders een nieuwe boot: een witte Rival 34 genaamd Helzapopin. Toen ik de boot zag, was ik als 13 jarige min of meer voor altijd verkocht. De boot heeft een mooie klassieke lijn en met name de spiegel is erg sierlijk. Een mooie semi-S-spant met vinkiel en een roer aan scheg, 10,5 meter lang, net geen 3 meter breed en 1.80 diep. De Rival 34 is begin jaren 70 door Peter Brett getekend en is een speciaal voor de OSTAR geoptimaliseerde Rival 32. De 34 is dan ook heel zeewaardig (de Rival 34 Wild Rival was een van de boten die de Fastnet van 1979 uitzeilde), heerlijk om te zeilen, nog best snel en van binnen nog best ruim. Ok, je moet geen dubbele hondenkooi of stromend water verwachten maar wel een knusse kajuit.

Heel veel jaren later vertelde Arie aan mijn moeder dat hij er over dacht Helzapopin te verkopen. De leeftijd (eind 70) begon toch wel te tellen en het werd allemaal wat stram. Snel zei mijn moeder dat zoon Olav misschien wel

geïnteresseerd was. Zo hebben Arie en ik zo'n twee seizoenen gezeild met het idee dat ik de boot zou overnemen. Alleen de gezondheid van Arie (inmiddels eind 70) bleek wel zo goed, dat hij het verkopen van de Helzapopin uiteindelijk een beetje vroeg vond. Misschien moest ik toch maar eens zelf op zoek. Een paar maanden later lag het zusje van Helzapopin te koop: Tinkabel. Met slechts een paar bouwnummers tussen de twee boten, is het wel aannemelijk dat ze samen op de werf stonden.

Het eerste jaar heerlijk met haar gezeild, maar zoals je kan hebben met een oude boot: er komen allemaal vragen. Waarom Tinkabel en niet Tinkerbel naar het elfje uit Peter Pan, waarom die aparte groene kleur en waarom stond er een maststrijkinstallatie op de boot. Gelukkig vond ik in de oude papieren die bij de boot zaten de aankoop opdracht en nog andere oorspronkelijke documenten. Het bleek dat de eerste eigenaar Jhr. Piet-Hein Quarles van Ufford. Via een oud collega met

dezelfde achternaam kwam ik in contact met Piet-Hein Quarles, inmiddels tegen de 90 jaar.

Tinkabel

Piet-Hein bestelde in 1977 bij Southern Boat Company in Southampton een Rival 34 in de kleur Eau de Nil voor een bedrag van 22.480 pond, destijds iets meer dan 100.000 gulden. De boot is afgeleverd in 1978 en kreeg de naam Tinkabel. De naam betekent Mooie Tineke, naar de echtgenote van Piet-Hein.

Piet-Hein heeft jaren met haar gezeild. Zowel races als langere tochten langs de Engelse kust. Toen Piet-Hein zo'n 80 jaar was heeft hij de boot verkocht aan een Duits echtpaar en is zij een paar jaar op het IJsselmeer meer als caravan dan zeilboot gebruikt.

Vier jaar geleden zag ik haar liggen. Romp in goede staat, een mooi werfgebouwd interieur en volgens de keuring was de romp in perfecte staat, de motor goed en de rest was niet helemaal meer fris. Na een goede

onderhandeling ben ik eigenaar geworden.

De afgelopen jaren vooral heel veel met haar gezeild vanuit Den Helder en sinds eind vorig jaar vanuit Scheveningen. Altijd over het Wad of de Noordzee altijd met het thema 'zwerfen met Tinkabel'. Wel een plan, maar erg losjes ingevuld. Heel veel Vlieland, Terschelling, ankeren bij Ameland en Lauwersoog. Daarnaast de Nederlandse kust.

In de afgelopen jaren heb ik de boot in stappen in een mooie staat gebracht: nieuw roer en schroef en als grote investering een nieuw tuig met een 1,5m hogere mast naar het voorbeeld van de allerlaatste Rival 34s die gebouwd zijn. De boot is hierdoor net wat minder ondertuigd bij licht weer en ook optisch misstaat het niet. Hierdoor is reven wel 'part of the deal' geworden.

Sinds een aantal jaar woon ik in Scheveningen en via het klussen aan mijn huis (> Hubo > Erik) geïnteresseerd geraakt in de Jachtclub Scheveningen. Vanaf de winter 2024

meegedaan met de IJskegelwedstrijden en zo ook weer enthousiast geraakt voor ook het wedstrijdzeilen. Afgelopen zomer meegevaren met de Equinox van Roland en sinds eind zomer 2025 heb ik een vaste plek in Scheveningen. Voor mei staat de Vuurschepen Race gepland die ik samen met Gerald Sturm ga doen en erna lekker door met de Zomeravondwedstrijden. En dan deze zomer weer een lange vakantie zwerfen met Tinkabel.

Voor de langere termijn gaat het zeilgebied zeker groter worden maar gezien de liefde voor het Wad zullen zeker vele mijlen die kant opgaan. En gezien mijn voorbeelden Arie en Piet-Hein ben ik van plan dat minimaal tot mijn 80ste te doen.

Olav Gribnau

Matchless

De story van het zeiljacht Matchless en de ervaringen in de wintercompetitie als snelle IJskegelaar

Gedurende de business race van de North Sea Regatta in 2024, was een oude bekende van mij aan boord van mijn schip om enthousiast mee te varen, en kwam aan boord het gesprek al gauw op een recente aankoop door hem van een ouder Frans zeiljacht. Hij was helemaal in de wolven omdat de aankoopprijs zeer aantrekkelijk was geweest, en het volgens hem ook een snel ogend ontwerp was. Hij had er nog niet mee gezeild en alleen ermee op de motor gevaren, en klonk het allemaal als een goede aankoop.

Het duurde enige tijd voordat ik hem kon vragen het zeiljacht nog eens aan mij te laten zien later dat jaar, en viel mij toen op dat het schip wel wat extra zorg nodig had omdat er niet mee werd gevaren, en de eigenaar geen bemanning kon vinden voor het schip.

Ik vond dat toen toch wel een beetje schrijnend, en bleef het aan mij knagen of er niet een oplossing kon worden gevonden zodat er in ieder geval weer met het schip gevaren zou gaan worden.

Nou wil het geval dat mijn eigen schip altijd in de winter in een overdekte ruimte op de kant staat, omdat het een volledig blank gelakt houten schip is met erg veel houtwerk, en daardoor niet echt geschikt om in de

winterperiode in de haven te laten liggen, dus een deelname aan de IJskegel competitie met mijn eigen schip geen optie was.

Ik voer in die tijd toen al 2 jaar de IJskegel wedstrijden met een geleende Saffier 33 (Semper per avanti), van eveneens een eigenaar die nauwelijks met zijn schip zeilde, en had daarmee goede resultaten behaald. Omdat de eigenaar plotseling besloten had om de Saffier te gaan verkopen, heb ik toen met de eigenaar van de Matchless opnieuw contact gezocht en hem gevraagd om dan met hem samen en een bemanning de IJskegel competitie te gaan varen met de Matchless in de winter van '24/'25.

Zo gezegd, zo gedaan, en is er in de winter

van '24 /'25 met zijn schip een tweede eindklassering behaald, in een jaar waarin er van alles mis ging aan boord door vele mankementen zoals o.a. een gespleten zaling in de mast, versleten vallen, en nogal wat andere grote en kleine onvolkomenheden.

Ook het varen met het schip was een spannende ervaring omdat het een halftonner type is uit 1982 met een enorme genua als voorzeil, en gaf dat met het overstag gaan af en toe best wel spannende situaties als de schoot niet tijdig gevierd werd, en de genua daardoor onverhoopt bak kwam te staan.

Vooral met veel wind heeft dat een keer tot een bijna zwemervaring geleid, voor de eigenaar van het schip, omdat hij toen ineens

collegaschip Matchless Atalanti
winnaar WK Halfton Cup 1982

onder water kwam te liggen op het voordek, en zijn zwemvest zich al aan het opblazen was.

Toch werd de IJskegel competitie vorig jaar met een 2e eindklassering voltooid, en smaakte het daardoor naar meer.

Aangezien tijdens de winterperiode '24/'25 al was geconstateerd dat de antifouling volledig van het onderwaterschip was verdwenen, is er afgelopen zomer flink aan het onderwaterschip geschuurd, en is er daarna een geheel nieuwe onderwaterverf op aangebracht, waardoor het schip onderwater in een veel betere conditie verkeerde.

Het enthousiasme uit de deelname van vorig jaar aan de IJskegel competitie, stimuleerde de eigenaar van het schip om dit jaar weer mee te doen, en hebben we daardoor een klinkende eindoverwinning behaald, na een aantal formidabel gevaren wedstrijden met zeer wisselende en uitdagende omstandigheden, in een veld van soms wel 36 schepen. In deze IJskegelcompetitie wordt door iedere

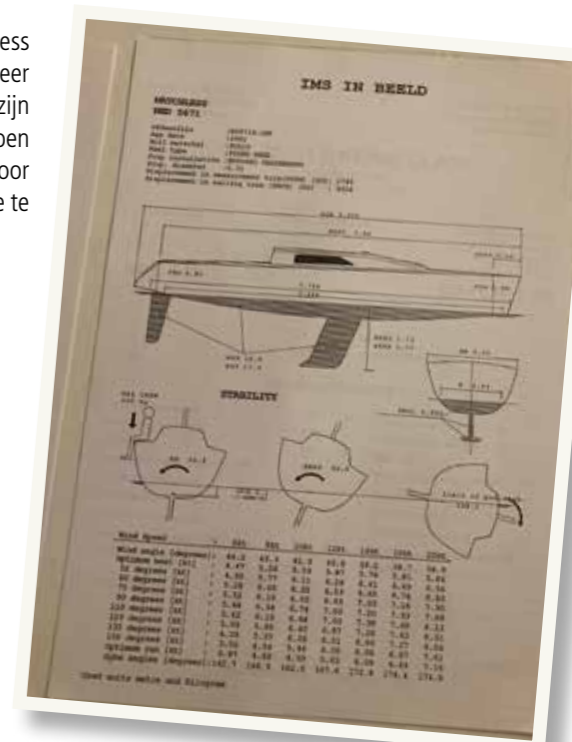
deelnemer veelal op het scherpst van de snede gevaren, in een groot veld competitieve schepen, en krijg je daarbij niets cadeau.

Wij hopen dat de eigenaar van de Matchless (Dhr. Marc de Vries) ons volgens jaar ook weer de kans zal geven om samen met hem en zijn zeiljacht de Matchless mee te kunnen doen in de IJskegel wedstrijdserie, en is het voor het schip het beste recept om zo up-to-date te kunnen blijven.

Do Tetteroo en bemanning

Specificaties zeiljacht Matchless

zeilnummer	H 5671
Bouwer:	Fontaine Pajot (Marc Pajot)
Ontwerper:	Joubert/Nivelt
Type schip:	Halfton klasse
Bouwjaar:	ca. 1982
Loa:	9,005 m1
Breedte	3,032 m1
Diepgang:	1,726 m1
Displacement:	3.332 kg

Even voorstellen

Even Voorstellen.... Karin Tiktak

1981- Vanuit het zwervende buitenland bestaan, landde ons gezin in Paterswolde, in de kop van Drenthe, vlakbij het Paterswoldse Meer. Mijn oudere neef had nog wel een Vauriën die we konden overnemen. Het bootje had een gele romp en een paarse spi. We doopten het "Bintang", wat "ster" betekent in het Indonesisch.

Mijn vader werd bestuurslid in de Watersportvereniging VWDTP en van lieverlee volgden mijn zusje en ik de CWO lessen met de Bintang en deden we mee aan diverse wedstrijden. Aangezien er in die tijd maar 3 Vauriëns meededen kwamen we vaak terecht in de zogenaamde bezemklasse. Dat mocht de pret niet drukken. Totdat het tij keerde in de puberteit en mijn zusje ook wel eens aan het roer wilde. Dat was te horen aan de andere kant van het meer. We gingen overstag: boot verkocht en zusje als bemanning in een Mirror en ik verder op de surfplank. Windsurfen in die tijd was hot: karretje achter je fiets, en dan in de trapeze zo hard mogelijk heen en weer over het meer.

1987- In mijn studententijd in Wageningen voeren we met een opgeknapte polyvalk van de Nederrijn via de meanderende IJssel naar Akkrum. Alwaar veel vertier met de Friese wedstrijdjes en zwerftochten. Ik hield er liefdes aan over en mettertijd spaarde ik geld bij elkaar om samen jachtjes te huren. Toen er eenmaal kinderen kwamen, bleef ik dat volhouden en vonden we het razend

spannend om 's avonds onder de Ketelbrug door te varen. Al hadden we theoretisch ruimte over, het leek niet zo. Dus ging ik met 3 gillende kindjes onder zoveel mogelijk helling kruisend onder het hoogste deel door.

2012- Ik ontmoette mijn huidige echtgenoot en we gingen met ons samengestelde gezin de uitdaging aan om flottielje te zeilen op een 43 voeter vanuit Athene. Nou, dan leer je elkaar kennen! Wat een geweldige tijd was dat. Ik voelde me nog niet supercomfortabel in de storm in drukke havens en de vaarbewijzen schoten dan tekort. Dus thuis op zoek naar RYA cursussen dicht bij Delft en zo kwam ik terecht bij de zeezeilschool. De eerste keer dat we uitvoeren met een instructeur was het windkracht 6 met hoge golven. Ik ben niet snel bang maar moest wel even slikken: wat als de niet aangeliende instructeur die toch de 80 al gepasseerd was en niet al te groot van stuk onder de zeereling weg zou spoelen?

De zee trok. Het inspireerde me om me veel veiligheidsprocedures eigen te maken: de zee als speelveld geeft mij spanning en

ontspanning. Om elke keer weer uit te kunnen varen, heeft 't me doen besluiten lid te worden van de JCS. Zo landde ik in Coronatijd in de veilige haven, waar ik met menig scheepje mocht meevaren. De meest memorabele tocht was die op de Prestige naar Lissabon, wát een avontuur. En onvergetelijk zijn ook de pegels en zomeravonden op de Sea's Out.

2024 We kochten de mooie Velomäe om zelf aan het roer te staan en een combinatie van tochten en wedstrijden te maken. Dat resulteerde in een mooie tocht naar St. Kathrin's dock in Londen met mijn 'meidencrew'. En elke keer weer met een mix van crewleden om zeilwedstijdjes te doen op de nooit saaie Noordzee is een genot. Mijn hart ligt bij 'mensen'werk en ik ben daarom vorig jaar tot het bestuur van de JCS toegetreden om het verenigingsgevoel uit te dragen en met elkaar zorg te dragen voor het wel en wee van een jachtclub.

Karin Tiktak
Bestuurslid JCS
Vrijwilligerscoördinator

Roeiers

Coastal roeiboort Zephyr ligt voor het clubhuis

Wie regelmatig naar het clubhuis loopt, heeft haar vast al zien liggen op het ponton: de coastal roeiboort Zephyr van de Scheveningsche Roeivereniging (SRV). Vanuit deze ligplaats wordt dagelijks geroeid door verschillende teams, zowel in de haven als op zee.

De Zephyr is in 2024 gedoopt tijdens het 20-jarig jubileum van SRV en vormt een belangrijke uitbreiding van de vloot, die verder bestaat uit vier Cornish pilot gigs (de overnaadse houten roeiboten in het Drijfpaleis). Coastal roeien is wereldwijd sterk in opkomst en combineert nautische vaardigheden met sportief roeien op open water. In het hoogseizoen heeft de boot een ligplaats op de helling bij de Kom. Daarnaast werkt SRV aan uitbreiding van het Drijfpaleis, waar hopelijk de coastal boot in de toekomst een vaste ligplaats krijgt. Vanuit Scheveningen hebben roeiers de unieke mogelijkheid om direct vanuit de haven de zee op te roeien. Na afloop van een roeishift zult u de roeiers ook regelmatig in het clubhuis tegenkomen, waar zij deelnemen aan borrels en andere

clubactiviteiten. Daarmee draagt SRV niet alleen bij aan sportieve activiteit op het water, maar ook aan de levendige en collegiale sfeer binnen de Jachtclub.

Wist u dat...

- Coastal roeien vanaf 2028 een Olympische discipline is (het onderdeel Beach Sprints).
- Vier roeiers samen de krachtige 'motor' van de coastal boot vormen, aangestuurd door een stuur die zorgt voor koers, veiligheid en contact met de Verkeerscentrale Scheveningen.
- Roeien op zee intensieve samenwerking en goed zeemanschap vereist.
- Scheveningen één van de weinige locaties is waar direct vanuit de haven op zee kan worden geroeid.

Uitnodiging aan Jachtclubleden

Jachtclubleden met scull-roeiervaring zijn van harte welkom om eens mee te roeien in de Zephyr en kennis te maken met coastal roeien. Een toegankelijke en maritieme manier om het roeien op zee te ervaren.

Aanmelden kan via Coastal@zeeroeien.nl
Voor meer info neem een kijkje op www.zeeroeien.nl

De Scheveningsche Roeivereniging is met haar activiteiten inmiddels een vanzelfsprekend onderdeel van de maritieme gemeenschap rond de Jachtclub Scheveningen en draagt graag bij aan een levendige en sportieve haven.

Toertochtcommissie

TOERTOCHT I

27 en 28 juni 2026

TOERTOCHT II

19 en 20 september 2026

Even
voorstellen

Even Voorstellen.... Koert Liekelema

Hallo zeezeilers, vissers en andere watersporters! Mijn naam is Koert Liekelema en sinds oktober vorig jaar lig ik met mijn zeiljacht in de jachthaven van Scheveningen, een lang gekoesterde wens!

Tijdens mijn studietijd heb ik leren zeilen op een Valk en daarna jarenlang wedstrijden gevaren in het J22 circuit. Nooit voor de prijzen, wij waren al blij als in de bovenste helft van het veld eindigden. Daarna ben ik op zee gaan zeilen en instructeur geworden bij de Zeezeilers van Marken. Jarenlang heb ik basis- en gevorderdencursussen gegeven op de Waddenzee en ik weet nu zeker waar ze de lekkerste kibbeling hebben: bij Veronica in Oudeschild.

Ook heb ik vele trainingen verzorgd voor jachtschippers, met de Zeezeilers van Marken verzorgden we dit soort trainingen van Schotland tot Spanje en van Frankrijk tot de Azoren. Ik vind de kust van Bretagne en de Engelse Oostkust de mooiste vaargebieden en die laatste was voor mij reden om een ligplaats in Scheveningen te kiezen, een nachtje doorzeilen en je bent in het land van de Vergane Glorie, het Verenigd Koninkrijk met mooie havens, prachtige natuur en oude dorpjes, en een goede pub!

Al bijna dertig jaar werk ik in Food en Agri, op dit moment als directeur bij een bedrijf dat amandelen en andere noten verwerkt. Koop je vers gebrande noten op de markt of bij een speciaalzaak, dan is de kans groot dat wij deze bereid hebben.

Bij de jachtclub zet ik me in voor de Haven en het Clubgebouw. Het doel is om goed onderhouden steigers en functionerende voorzieningen te kunnen bieden aan ligplaatshouders en passanten. Met een eerlijk en transparant toewijzingsbeleid.

Voor het clubhuis geldt: open is beter dan gesloten, veel en gevarieerde activiteiten voor en door leden, een huiskamer voor de haven van Scheveningen. Daarbij zijn Daniel, Fabian en Annemiek cruciaal, zij voeren veel uit waardoor wij de kans krijgen optimaal gebruik te maken van onze haven- en clubgebouwmogelijkheden.

Ik ben blij dat ik zoveel nieuwe mensen leer kennen door actief te zijn, en deze boost voor mijn sociale leven doet me goed. De mensen

in onze jachthaven zijn vriendelijk, dol op de zee, en altijd bereid om te helpen. Dat voelt als thuis!

Heb je een vraag, opmerking, tip of verzoek? Laat het me weten op:

koert.liekelema@gmail.com

Uw vertrouwde adres aan de jachthaven

- Nieuw- en verbouw interieur en exterieur
- Teakdek restauratie en montage
- Marinedek montage
- Inbouw scheepsapparatuur
- Scheepsbeslag montage
- Onderhoudsplan opstellen en uitvoeren
- Schilder en lak werkzaamheden
- Gelcoat reparatie

Zeilcentrum Scheveningen
Hellingweg 100

2583 DX 's-Gravenhage
tel. 06 - 1214 0000

info@jachtservicescheveningen.nl
www.jachtservicescheveningen.nl

DE WIND IS JOUW KRACHT, ONZE VERZEKERING JOUW ZEKERHEID

MET HET A TM Z PAKKET VAN MAX BEHREND BENT U ALTIJD GOED VERZEKERD.

Bij Max Behrend bent u zowel op het water als op het land goed verzekerd. Neemt u meerdere verzekeringen af, dan kunt u tot wel 15% korting krijgen op het hele pakket. Meer weten of persoonlijk advies tel: 071 30 50 250

Max Behrend Verzekeringen | www.maximaal.info | info@maximaal.info

Boeg Nautic is een begrip aan de Scheveningse haven. Voor al uw scheepsreparaties en jachtservice. Wij staan voor alle werkzaamheden boven de waterlijn, voor zowel de beroeps- als pleziervaart.

Elke klant en elk project, klein of groot, benaderen wij vanuit dezelfde passie. Of het nu gaat om het repareren, monteren, renoveren of volledig vernieuwen, ons team staat voor u klaar. Vanuit onze werkplaats of op locatie bedienen wij een breed scala aan klanten zoals: rederijen, scheepswerven, advies- en ingenieursbureaus en diverse scheepsagenturen.

Samen met onze opdrachtgevers realiseren wij spraakmakende projecten. Sommige spreken meteen tot de verbeelding, zoals de restauratie van de haringlogger SCH 236 tot museum-schip. Andere zijn minder bekend, maar daarom niet minder belangrijk voor ons. Want elk nautisch project aan de wal of op zee voeren wij met dezelfde zorg en aandacht uit.

Hellingweg 180
2583 DX Den Haag
Nederland

Algemeen:
Tel: 070-3470385
Email: info@boeg.net

Nautic:
Tel: 070-3514321
Email: nautic@boeg.net

BOTENKRAAN ZEILCENTRUM SCHEVENINGEN

- Botenkraan max. 20 ton
- Afspuiten
- Stalling terrein
- Hulp en materialen

HELLINGWEG 120 | SCHEVENINGEN | 070 350 40 34
WWW.MALHERBEGROEP.NL

HIER UW ADVERTENTIE?

Informeer naar de
mogelijkheden bij
de havenmanager.

www.jachtclubscheveningen.com

Jewel Laser Solution BV

Lasergravure, een nieuw licht in de toekomst

uniek in Europa, 2,5 D gravure!

Lasergraveren is een flexibele manier om diverse materialen te graveren die met de traditionele manier van graveren niet mogelijk is. Het lasergraveersysteem is gekoppeld aan een computer met digitale scanner.

Voordelen

Snel
Nauwkeurig
Haarscherp

Materialen

Goud
Zilver
Titanium
Staal
Glas
Plastic
etc.

Producten

Ringen
Horloges
Manchetknopen
Hangers
Glazen
etc.

Mogelijkheden

Ieder lettertype
Handgeschreven tekst
Vingerafdruk
Foto's

Jewel Laser Solution BV
Goudenregenplein 1
2565 GH Den Haag
Tel: 070-4278914
Fax: 070-3569545

info@jewellasersolution.com
www.jewellasersolution.com

Openingstijden:
Dinsdag t/m Zaterdag van
10:00 - 18:00 uur

Ruim 10 jaar toonaangevend op lasergebied